

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 פברואר 2010

ת"פ 4304-08

מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
סמוכיאן

בפני כב' השופטת דורית רייך-שפירא

1

מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי

המאשימה

נגד

סמוכיאן- בעצמו ע"י ב"כ עו"ד א. קינן

הנאשם

2

3

4

החלטה

5 בין השנים 2003-2005, או בסמוך לכך, קיים סמוכיאן, יליד (להלן: "הנאשם") קשר
6 וירטואלי באמצעות תוכנת צ'אט אינטרנטית עם מ.א. (להלן: "המתלוננת"). במשך כל התקופה הזו
7 השניים לא נפגשו פנים אל פנים. באוגוסט 2005, הודיעה המתלוננת לנאשם שברצונה לנתק את
8 הקשר וזאת על רקע סירובה להיפגש עימו כפי שביקש. בניסיון להביא את המתלוננת לחזור בה
9 מהחלטתה, התקשר הנאשם אליה, להוריה ולחבריה מספר רב של פעמים כולל בשעות לילה
10 מאוחרות, באופן שהיה בו להטרידם. כמו כן הפיץ הנאשם באינטרנט תמונות עירום של המתלוננת
11 ללא ידיעתה וללא הסכמתה ואיים עליה.

12

13 ב- 1.06.08 הוגש נגד כתב אישום שייחס לו עבירות לפי סעיף 1(2) + 5 לחוק הגנת הפרטיות,
14 התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") וסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

15

16 על פי הסדר טיעון, נמחקה עבירת איומים והנאשם הודה בפגיעה בפרטיות. לאחר ההודאה ובטרם
17 הרשעה, הסכימה התובעת להפניית הנאשם לשירות המבחן, הגם שהצהירה שתעמוד על הרשעת
18 הנאשם.

19

20 **שירות המבחן** - נדרש, כמקובל, לנסיבותיו האישיות- משפחתיות של הנאשם, לרקע שהביא אותו
21 לביצוע העבירה נשוא הודאתו ולהתייחסותו אליה. הנאשם שעברו נקי וזו הסתבכותו הראשונה
22 והיחידה בפלילים, עבר את העבירה על רקע תסכול, מהחלטתה המפתיעה של המתלוננת לסיים את
23 הקשר. הוא הביע הבנה לחומרת מעשיו, בנוסף לבושה, לחרטה ולאמפתיה למתלוננת שנפגעה
24 מהתנהגותו האימפולסיבית. בגין הפגיעה הציע לפצות את המתלוננת. שירות המבחן התרשם
25 שהנאשם וסביבתו החברתית והמשפחתית מודעים למשמעות הפגיעה במתלוננת ולהשלכותיה.
26 השרות מעריך שהסיכוי שהנאשם יחזור ויבצע עבירה כגון זו נמוך ביותר ולכן מצא שאין צורך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 פברואר 2010

ת"פ 4304-08

מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
סמוכיאן

1 בטיפול. השירות המליץ להימנע מהרשעת הנאשם, שנישא לאחרונה, על מנת לא לפגוע בעבודתו
2 כאיש מחשבים בחברת דן, שבה הוא מתמיד משנת 2004. כענישה קונקרטיה הכין שירות המבחן
3 תוכנית שלי"צ בהיקף של 120 שעות.

4

5 **התביעה** - חרף השיהוי הרב בהגשת כתב האישום, ההערכה החיובית שהעריך שירות המבחן את
6 הנאשם והתייחסותו לעבירה, ביקשה התובעת, עו"ד מאיה בש, בהתאם להצהרה המקורית, להרשיע
7 את הנאשם. היא נימקה את עמדתה בחומרת העבירה ועוצמת הפגיעה בפרטיותה של המתלוננת,
8 שתמונותיה כולל אבריה האינטימיים החשופים וגם פניה הופצו ברשת. לטענתה את הנסיבות
9 לקולא יש לקחת בחשבון בעת גזירת עונשו של הנאשם ובהתאם לאלו לא ביקשה למצות איתו את
10 מלוא חומרת הדין והמליצה להסתפק במאסר מותנה, שלי"צ ופיצוי למתלוננת.

11

12 **ההגנה** - הסנגור, עו"ד קינן, עתר לקבל המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעה. הוא הדגיש את
13 גילו הצעיר של הנאשם בזמן ביצוע העבירה ואת העובדה שההסתבכות נשוא הדיון היתה ועודנה
14 הסתבכותו היחידה בפלילים. במהלך השנים הרבות שחלפו, הנאשם נשא אישה ותיקים חדשים לא
15 נפתחו נגדו. הרשעתו עלולה לפגוע קונקרטיה בהמשך עבודתו בחברת דן, שהיא חברה ציבורית
16 המחייבת את עובדיה להודיע על כל הרשעה בפלילים. ההודאה חסכה זמן שיפוטי וייתרה את הצורך
17 בהעדת המתלוננת. לדעת הסנגור יש משקל מסוים לעובדה שהמתלוננת לא נרתעה מלשלוח לנאשם
18 את התמונות ברשת האינטרנט שהיא מדיה פתוחה.

19

20 **לאחר שמיעת הטיעונים, שקילת השיקולים ועריכת האיזונים הנדרשים הגעתי למסקנות**
21 **כדלקמן:**

22 1. **ככלל** - מי שהודה בעבירה פלילית או שאשמתו הוכחה כנדרש יורשע בדינו, שכן הרשעה
23 היא התוצאה המתחייבת לאחר קביעה שנפסק כי נעברה עבירה פלילית. בהרשעה מביעה
24 החברה, באופן שוויוני את סלידתה מהמעשה, ומקווה להשיג הרתעה אישית וכללית, ראו
25 ע"פ 9262/03, פלוני נ' **מדינת ישראל**, פ"ד נח(4), 869.

26 2. ואף על פי כן הסמיך המחוקק את בית המשפט בסעיף 71א לחוק ובסעיף 1 לפקודת המבחן
27 (נוסח חדש), התשי"ט - 1969, לסיים הליך ללא הרשעה. השימוש בסמכות לסיים ייעשה
28 במקרים נדירים ביותר ולאחר שביהמ"ש שוכנע ברמה גבוה של שכנוע, שהנוק שעלול
29 להיגרם לנאשם באם יורשע תמור במיוחד ובלתי מידתי בהשוואה לנוק שייגרם לציבור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 פברואר 2010

ת"פ 4304-08

**מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
סמוכיאן**

- 1 באם ההליך יסתיים ללא הרשעה. במילים אחרות, כשעוצמת השיקול האינדיבידואלי עולה
2 בהרבה על עוצמת השיקול הציבורי שבמיצוי הדין, נכון שלא להרשיע.
- 3 המבחנים לשימוש בסמכות נקבעו בפסקי דין רבים, וההלכה בנידון היא מן המפורסמות,
4 רק לשם הדגמה ראו: רע"פ 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל תק-על כרך 85 (3) תשמ"ה-
5 תשמ"ו 1985 עמ' 737, ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337, ע"פ 2669/00
6 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3), עמ' 685 בעמ' 689 וע"פ 9262/03 פלוני נ' מדינת ישראל,
7 פ"ד נח (4), 869.
- 8 4. מן הכלל אל הפרט – הנאשם הודה בעבירה חמורה המסווגת כפשע. התכלית החקיקתית
9 ברורה, על בית המשפט להוציא מהכוח אל הפועל כוונת המחוקק ולהשריש באזרחים את
10 חובתם לשמור ולא לחלל את פרטיות הזולת. הקפדה יתירה נדרשת בשמירת פרטיות ברשת
11 האינטרנט, אמצעי תקשורת גלובאלי, שבימינו נעשה בה שימוש רב ונרחב ולחומר המגיע
12 אליה פוטנציאל תפוצה אינסופי. לא בכדי מצאו חברי לערכאה להדגיש את החומרה ולא
13 קיבלו בקשות להימנע מהרשעה במקרים דומים, ראו ת"פ (ת"א) 5778/07 מדינת ישראל נ'
14 גוריון, (מפי כב' השופטת שריזלי, ו-ת"פ (רמלה) 1551/07 פמ"מ נ' לירן בלוך (מפי כב'
15 השופטת בוסתן) – פסק דינה אושר בערעור.
- 16 5. ואף על פי כן בהתאם לעיקרון הענישה האינדיבידואלית, על בית המשפט זה להתייחס
17 לנאשם הספציפי שבפניו ולנסיבותיו האישיות.
- 18 6. העובדות במקרה שבדיון מחריגות את עניינו של הנאשם ממקרים אחרים. בין הנאשם
19 למתלוננת היתה אמנם היכרות ארוכה אך לא אישית והקשר ביניהם הצטמצם לשיחות
20 אינטרנטיות. אין בפני נתונים בכפוף לאלו התנאות שלחה המתלוננת את התמונות לנאשם,
21 והאם הנאשם התחייב להשמידן בתכוף לאחר שקיבל אותן. הגם שאין מחלוקת שאסור
22 היה לנאשם להעביר את התמונות לאחרים טשהיה חייב להצניען, עצם העובדה שהמתלוננת
23 שלחה אותן באינטרנט לנאשם שאותו לא הכירה אישית, בעוד שכאדם מן היישוב
24 המשתמש באינטרנט, היא מוחזקת כמודעת לאפשרויות ההפצה הרחבות ולסכנות הכרוכות
25 בכך. אשר על כן המתלוננת היתה חייבת להיות ערה לאפשרות שהתמונות גם אם תישארנה
26 במחשבו של הנאשם, אינן מוגנות ומוצפנות מפני חשיפה לזרים. האמור כאן מביא למסקנה
27 שהמתלוננת, הקם שאין להטיל בה אשם תורם כלשהוא, לא הקפידה על פרטיותה, כפי
28 שטען הסנגור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 פברואר 2010

ת"פ 4304-08

מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ'
סמוכיאן

- 1 יש לתת משקל לקולא לשיהוי הבלתי מוסבר שהתמשך כשלוש שנים, שהשתהה פמת"א
2 בהגשת כתב האישום, להודאה ולחרטתו האמיתית של הנאשם שהתבטאה במודעותו
3 ורגישותו לפגיעה המכאיבה והמכוערת שפגע במתלוננת ונכונותו לפצותה בשל כך.
4 8. להבדיל מהמקרים שנידונו בפסקי הדין שאוזכרו לעיל, מהעובדה שהנאשם והמתלוננת לא
5 נפגשו מעולם ובהעדר עדותה של המתלוננת אין בפני ביסוס למסקנה שהתמונות נשלחו
6 במסגרת יחסי אמון מיוחדים כגון כאלה ששוררים בין שני בני זוג אמיתיים (כבמקרה
7 גוריון) או שהתמונות מגיעות לאיש מקצועו שלקוחו סומך עליו (מקרה בלוד).
8 9. זאת ועוד שלא כמו בשני המקרים אשר אוזכרו לעיל, טענתו של הנאשם שהרשעתו תביא
9 לפיטוריו מתברת דן לא נסתרה ומכאן שהרשעה אכן עלולה לפגוע בו פגיעה קונקרטית
10 וקשה.
11 10. מכלול הנסיבות לקולה ובמיוחד בהערכת שירות המבחן שהסיכון שהנאשם יחזור על
12 התנהגות כזאת נמוך מאוד, מצדיקים לדעתי מתן אפשרות לנאשם להמשיך בחייו
13 הנורמטיביים, וזהו גם אינטרס הציבור.
14 11. אשר על כן חרף התומרה היתרה – אני מחליטה לסיים את ההליך ללא הרשעה ואני מחייבת
15 את הנאשם בביצוע 200 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שגיבש שירות המבחן. כמו כן אני
16 מחייבת את הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי בסך 7500 ₪ תוך 30 יום מהיום.
17 12. נאסר בזאת פרסום שמה של המתלוננת ו/או כל פרט מזזה אחר.

<#4#>

ניתנה והודעה היום כ"ה שבט תש"ע, 09/02/2010 במעמד הנוכחים.

3 י.ג. ספי

דורית רייך-שפירא, שופטת